

Helge Sander (V):

Jo, hr. Holger K. Nielsen, det er job, og derfor hentede jeg straks mit manuskript for at få lejlighed til at understrege, at det, jeg byggede hele min indledning på, faktisk var, at det, vi vil have, er reelle job i den private sektor. Det lægger vi meget vægt på, og det var også det, der var lagt hovedvægt på i de ti overskrifter, jeg kom med.

Men jeg nævnte også fagbevægelsen, for jeg synes, det er helt horribelt, når man læser de afsløringer, som aviserne bringer i disse dage. Det er helt urimeligt over for alle andre, at man skal have lov til at te sig på den måde. Men det er da en lille del af det, og det er heller ikke det, der skaber de mange arbejdspladser; det er jeg den første til at erkende.

Jeg må dog fastholde, at det, vi føler er vigtigt, er, at vi får givet erhvervslivet sådanne forhold, at man kan skabe reelle arbejdspladser, og dér er der mange der har et medansvar – jeg nævnte før fagbevægelsen.

Jeg vil da også gerne indrømme, at mange af disse ting ikke har nogen effekt her og nu. Men vi taler altså – i forlængelse af regeringens udspil – rent faktisk om en periode frem til efter år 2000. Da skulle situationen gerne se anderledes ud. Derfor er der nogle af tingene, der selvfølgelig ikke har så stor virkning hverken i morgen eller i overmorgen, men gerne skulle have det på lidt længere sigt.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg synes, at statsministerens besvarelse af SF's forespørgsel har ført noget nyt med sig. Det er sjældent, det sker herinde, men det takker jeg da for.

Det nye er, at man nu vil begynde at tænke lidt langsigtet, at man erkender, at teknologiseringen, robotiseringen og den store produktivitet pr. produceret enhed simpelt hen fører til, at vi efterhånden får produceret varer med langt færre mandstimer end nogen sinde tidligere i historien. Og det er ikke en ny udvikling, det er en udvikling, der har været i gang i de sidste 20 år. Men det går rigtig stærkt i disse år, og det er selvfølgelig en af årsagerne til, at vi står med den store arbejdsløshed.

Derfor er man også nødt til at se målrettet på, hvilke områder, hvilke sektorer det er, man skal operere i, hvor det er, man skal gøre en uddannelsesindsats, osv. osv.

Dette er ikke gjort med, som Venstre gør, og som Venstre altid har gjort, bare at tale om, at man bredt set skal have så gode muligheder som overhovedet muligt og så lav rente som overhovedet muligt. Dermed har jeg ikke sagt, at den skal være så høj som overhovedet muligt – tværtimod. Jeg er enig i, at det skal være i orden, men det er ikke nok at tale i de brede termer; man er nødt til at se målrettet på tingene, hvis man vitterlig vil gøre noget ved det.

Det går jeg naturligvis ud fra at både Venstre og De Konservative vil, når de – så vidt jeg har forstået – agter at støtte et dagsordensforslag fra SF, som siger: I stedet for at nøjes med at sige, at nu skal vi have knækket den arbejdsløshedskurve, der går opad, vil vi sætte os som mål, at vi i hvert fald får skaffet de 50.000 arbejdspladser i løbet af det næste års tid.

Det er jo det, der adskiller os. Men det skal nu ikke afholde mig fra at sige tak til statsministeren for, at man nu vil prøve at se lidt mere langsigtet på tingene, for det er vitterlig nødvendigt.

Når det er sagt, skal jeg ikke stå her og komme med hele SF's beskæftigelsesplan, men jeg vil da gøre hr. Helge Sander opmærksom på, at jeg vil forære ham den, for den er ganske god at få forstand af. Jeg kan ikke nå at gennemgå den hele på de minutter, jeg har til min rådighed. Derfor vil jeg nøjes med at komme ind på et par områder. Så kan interesserede ellers henvende sig og få beskæftigelsesplanen; den er nemlig god.

Til ære for hr. Poul Nødgaard, så vi ikke skal have afsporet debatten en gang til, vil jeg sige ja til, at erhvervslivet skal have ordentlige vilkår, og ja til, at vi skal have en underskov af iværksættere her i landet. Og takket være i det mindste SF's indsats på iværksættersiden er vi altså også i den situation, at der nu begynder at komme nogle tilbud til iværksættere, som der er så hårdt brug for her i landet.

Så mener jeg, at jeg har givet, hvad jeg skal give til den side. For resten ved jeg godt, at både hr. Poul Nødgaard og højresiden i øvrigt vil overfalde mig for det, men det skulle siges.

Ud over at vi skal sørge for, at der er varer og tjenesteydelser og en god servicesektor i dette land, bliver vi nødt til at se i øjnene, at vi har nået en mæthedsgrad, der gør, at vi ikke har så stor brug for ting, som vi har haft tidligere i historien. Det hører med i billedet, når vi skal snakke om, hvilken tilværelse vi skal have.